

Gevelsteen Grote Noord 67, met de spruk: Door Godes segen heeft V dit bouwt dat hij aan de Heer vertrou

werd hij later bijgestaan door zijn 2 zoons Reinier en Jan, die om beurten de boer op trokken om te venten. Mijn vader ventte zelfs in H.H.Waard. Ook was er in die jaren sprake van enige groothandel. Er waren wederverkopers, o.a. herinner ik mij de wed. Mol uit Wognum, de wed. Nooij uit Westwoud en Sneeboer van de Zomerdijk. Ook was het toen de gewoonte de klanten uit te nodigen iets te gebruiken, „Loop er in een neem 'n koppie“ kon je dagelijks horen, de kamer was toen vlak achter de winkel. Dan konden in die tijd de klanten, als ze in de stad kwamen, ook hun fiets neerzetten op 67 (de etalage stelde toch niks voor). Ze waren daar niet altijd blij mee, want voor dat de laatste fiets weg was, bijv. met kermis, werd 't wel eens laat, maar wat wil je, de klant was koning. Het kopen op jaarrekening, was toen ook in zwang, men kocht het hele jaar door en men betaalde, als de piepers of de bloemkool voldoende opbrachten. Wat niet altijd het geval was, dus vielen er wel eens stroppen. In 1930 stierf mijn grootvader en kwam ons gezin, op 't Grote Noord te wonen. Er waren toen nog 5 bedsteden in, ik heb er nog jaren in geslapen. Voordien woonden mijn ouders 18 jaar in de Gouw 20 rood, boven 't pakhuis van Tromm. In die tijd ±1925 ventte Kooy de visboer bij ons in de Gouw en meestal met z'n zoon. Op 'n keer was Kooy alleen, m'n moeder vroeg, waar is je zoon? Juffrouw, zei Kooij, die jongens van tegenwoordig, weet je wat ze kunnen, charlestonnen.

Er kwamen ook bedelaars aan de deur, vaste bedelaars op vaste dagen, je wist in die tijd nog, waar je aan toe was. Er wordt gebeld, m'n moeder trekt open en stuurt 'n jongere broer van me naar beneden, geef dit even aan die man (ik vrees dat 't niet meer dan 1 cent geweest is), hij gaat naar beneden en komt weer boven, en wat zei die man, vroeg m'n moeder, potloodje, zei m'n broer. Later is dit vertaald in God loont je.

Dan heb ik ettelijke malen tabak moeten halen voor mijn vader, bij Rinner in de Gouw, 'n half ons grof 2. 't Was Pool's tabak, in 'n blauwe puntzak en 't kostte 16 cent,

soms kreeg je er 'n kalken pijpje bij cadeau, daar mochten wij dan mee bellenblazen. 't Moest van mevr. Rinner altijd onder m'n blouse gestopt worden, want er mocht aan kinderen beneden zoveel jaar geen tabak verkocht worden. Vanwege de boedelscheiding en ook omdat hij de winkel wilde verbouwen, hield hij 'n Versnelde Verkoop.

Grote Noord 67, met links Veer in Piano's en orgels, en 't fietsenrek van de melksalon Rood-de Haan, rechts Ekkel in fietsen, Jans in groenten en Dunkla de slager